

det nu ligger for, nærmere underſøge af den ærede Miniſter.

Ordføreren (Buſſ): Det er kun en ganſke kort Bemærkning, jeg vil gjøre; thi det ærede Medlem, ſom talte ſidst, ſkaaned mig for at gjøre videre Bemærkninger om Eſbjerg. Om vi maatte ville være tilbøielige til ſenere at viſe nogen ſærlig Velvillie og give noget Mere til Eſbjerg, veed man jo ikke, men i alt Fald, da Forholdet er det, at Skolen er projekteret til 15,000 Kr., og de deraf kun have 1400 Kr. endnu, mente vi, at det var foreløbig for Vidt. Jeg ſkal ikke ſige Nogetſomhelſt om de andre Andragender. Den ærede Miniſter er jo i Realiteten enig med os, han vilde jo tage dem under Overveielſe; ogſaa det vedrørende Finantsminiſterens lovede han at tage under den velvilligſte Overveielſe, ſaa jeg har Intet at tilføie. Inden denne Debat ſluttes, vil jeg dog blot tillade mig med den høitærede Formands Tilladelse at oplæſe ordret, hvad der ſtaaer i Finantsudvalgets Protokol angaaende et Andragende. Jeg veed nok, at det er Tradition og Skik, at Ordføreren er den, der laver Betænkningen, og at han for ſaa vidt har det fulde moralſke Anſvar, om han end kunde ſkyde ſig noget bort fra det juridiske Anſvar og ſige, at de, der have underſkrevet, ogſaa ere med; det moralſke Anſvar har han fuldt ud, nu ønsker jeg ikke, at Nogen ſkal have den Tanke, at jeg med Henſyn til det forſt behandlede Andragende paa nogen Maade har affattet Betænkningen anderledes, end det var Udvalgets Mening, at den ſkulde affattes. Derfor ſkal jeg bemærke, at der findes Følgende i Finantsudvalgets Protokol for 24de Møde, ſreven af den ærede Sekretær og ſelvfølgelig underſkrevet af Formanden: Punkt 38, Marie Solter om en aarlig Underſtøttelſe. Udvalgets Flertal henviſer Andragendet til Kirke- og Underviſningsminiſterens Overveielſe. Saaledes lyder Udvalgets Protokol, og i Henhold dertil har jeg gjort denne Tilføielſe. Jeg vil ikke ſige, at det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) beſtyldte mig for at have lavet det anderledes, det ſiger jeg ikke; men jeg er bange for, at Nogen ſkulde ſaae det Indtryk her af Forhandlingerne, at jeg mulig paa dette Punkt ſenere havde lappet lidt ved det for at ſlippe over det. Jeg har lavet Slutningen paa Udvalgets Stilling til dette Andragende, ſaaledes ſom Udvalget har vedtaget, at vi ſkulde ſtille os dertil; det vil jeg kun nævne, for at man ikke ſkal miſforſtaa mig paa dette

Punkt, for det er en Miſforſtaaelse, hvis man har ſaaet en anden Opfattelſe af denne Sag. Derfor har jeg tilladt mig at læſe diſſe Par Linier op, for hvis Udvalget havde beſluttet ſig til, at Navnene ſkulde ſtaa der, eller at Henviſningen ſkulde have været affattet paa en anden Maade, havde jeg ſelvfølgelig taget det til Følge.

Formanden (Høgſbro): Det ligger udenfor Ordenen at vende tilbage til en Sag, ſom allerede er afgjort. Jeg har dog efter Omſtændighederne ikke villet afſtjære den ærede Ordfører Ordet og vil heller ikke nægte det ærede Medlem, der har udtalt ſig imod ham, nu at ſvare. Men dermed maa jeg ønske, at denne Sag maa være endelig afgjort.

Clausen: Ja, jeg vil dog ſige, at hvad den ærede Ordfører der oplæſte af Protokollen, er jo egentlig kun, hvad han ſelv har ſkrevet om Andragendet, og det er jo ſlet ikke beſtridt. Hvad der er beſtridt, er kun, at der er ſket en Afſtemning, at der er et Flertal eller et Mindretal. Der kan være Anſigtligheder eller Ubeſtemtheder i en Protokol, hvoraf man ikke tydelig kan ſe, hvad der i en Sag er Flertal og hvad der er Mindretal. Jeg beſtrider ikke Protokollens Rigtighed, men jeg beſtrider, at der er ſket en Afſtemning; var der ſket en Afſtemning, kunde det maatte være tvivlſomt, hvor Flertallet og hvor Mindretallet havde været.

Indevigſminiſteren (Ingerslev): Jeg kommer nok ſelv til igjen at minde om, at, da jeg ſvarede den ærede Ordfører, til- lod jeg mig at ſige, at jeg var fuldſtændig villig til at tage Andragendet under Nr. 24 under Overveielſe, og at jeg anſaa den Paagjældende for i og for ſig værdig, jeg kan gjerne ſige høiſt værdig, til at ſaae Underſtøttelſe. Ved Siden deraf ſyntes jeg, at jeg var forpligtet til overfor den ærede Ordførers Udtalelſer om, at der ingen Konſekventſer kunde komme, at gjøre opmærſom paa, at jeg ventede Konſekventſer. Jeg bragte det Udtryk, at jeg ikke var ſaa rolig ſom den ærede Ordfører; det synes jeg er en meget tilladelig Taleform, og der laa ikke nogetſomhelſt Andet deri, end der ligefrem ligger derti. Der var altsaa god Mening for mig i at gjøre opmærſom paa, at der